

Sångpostillan - Kristi förklarings dag

Bidrag från Bengt Pleijel
2010-06-11
Senast uppdaterad 2019-07-30

Kristi förklarings dag Sjunde söndagen efter Trefaldighet

Dagens bön: Låt oss be att Gud ger oss del av sin härlighet.
Tystnad.

Evige Gud, du som lät Kristus bli förklarad med Mose och Elia på det heliga berget – ge oss en sådan tro på honom, att vi som dina barn får del av din härlighet i himlen. Genom honom, Jesus Kristus, vår Herre och Gud, som med dig, Fader, och den helige Ande lever och råder från evighet till evighet.

Dagens budskap: Jesus förhärligad 2 Mos 34:27-35, 2 Kor 3:9-18, Markus 9:1-13, Psalt 89:12-18
Läs gärna först dessa texter, lugnt och begründande. Gå sedan till predikan.

Dagens sång: Herrens härlighet /: skall bli uppenbarad för oss (Jes 40:5). Vill du höra Bengt Pleijel predika, Anne Mette Pleijel Johnsson läsa text och Bodil Landgren sjunga? Klicka här!

Dagens predikan:

1. Mose och Paulus berättar om Herrens härlighet.

Läs 2 Mos 34:27-35 och 2 Kor 3:9-18 i psalmboken eller bibeln. Mose hade strävat med att leda det motsträviga folket ut ur Egypten och genom öknen. Han var sliten och trött och fick en 40 dagars semester på Sinais berg. Han ägnade semestern att umgås med Gud och plugga tio Guds bud. (Vilket bra semestertips!).

I episteln tar Paulus upp tråden från denna händelse och jämför de två förbundens olika härlighet. När Mose var där inför Gud blev solbränd av Herrens herrlighet. Det strålade om honom. Israels barn blev rädda för denna utstrålning. Därför måste Mose hänga slöja för ansiktet. När Paulus berättar om denna händelse säger han det var Mose själv som dolde sitt ansikte med en duk, för att israeliterna inte skulle se hur det som var på väg att försvinna tog slut. Mose var tydligen lite rädd för att de skulle se hur åldern tagit ut sin rätt. Det var inte bra att de såg hur ledaren började tackla av. Det blir ju så med gamla män. Nu säger Paulus att så gör inte han. Jag gör inte som Mose. De som gör som Mose tappar sin frimodighet.

Kanske Paulus också ville säga detta till oss att vi tappar vår frimodighet när vi vill framhäva våra egna upplevelser och erfarenheter och gömmer oss bakom dukar och slöjor och maskar. En sådan härlighet försvinner. Men Paulus hade satt sitt hopp till en härlighet som består.

Paulus säger, att när man läser Mose, så hänger slöjan kvar. Men slöjan hänger inte över Skriften. Det är inte den som är dunkel om vi ibland tycker det. Paulus säger: Än idag ligger en slöja över deras hjärtan, när man läser ur Mose lag. Det är inte Bibeln som är dunkel. Det är vi som är dunkla. Vi famlar omkring utan att begripa oss på någonting. Vi fattar inte vad det är för dunkla sidor i vårt väsen, som leker med oss och lurar oss hit och dit.

Många av våra problem beror på slöjan. Vi hänger slöjan över mycket som vi inte vill se eller vågar se hos oss själva eller vill att andra ska se.

En vanlig slöja är vårt dåliga självförtroende. Vi är ängsliga för att inte duga eller räcka till. Vad kan jag egentligen? Duger jag? Har jag någon förmåga alls? Därför klär vi ut oss.

Än idag ligger det en slöja över deras hjärtan, skriver Paulus. Men det är inte alldeles kört. Det händer något när helst någon omvänder sig till Herren … Man kan tydligen leva rätt nära Herren, men det händer så lite i ens liv. Varför? Jo, därför att man vänder honom ryggen. Man hör hans ord, man lyssnar till sångerna, men man möter inte hans ansikte och hans ögon.

Vad händer när vi vänder om? När helst någon omvänder sig till Herren tas slöjan bort.

VI AVSLÖJAS! Allt det vi försökt dölja bakom slöjan bli uppenbart.

Vad händer när vi avslöjas? Blir vi utskälda? Fördömda? Som de blir som avslöjas av Janne Josefsson i TV:s Granskning.

Men den första vi möter sedan vi blivit avslöjade den helige Ande. Han älskar att peka på Jesus Josefsson. Vi möter Herren. Anden leder oss till honom som är Sanningen. Jesus - Sanningen skall göra er fria (Joh 8:31-32). Där Herrens Ande är där är frihet. Bojorna ramlar av. Låsningar löses upp. Den helige Ande öppnar vägen till en ny frihet. Frihet från anklagarnas

hot, de som säger att jag inte duger. Frihet från återspegla världens livsstil och bli som alla andra. Frihet från mitt eget stora, stackars, lilla, duktiga, ömtåliga JAG.

Det gamla tråkiga självlivet är slut, något nytt kan nu börja. Vad då?

Vi förvandlas till en och samma avbild.

Avbilden som gått sönder restaureras. Anden hjälper oss med den inre motorn. Drivkraften blir inte längre mina ambitioner eller prestationer eller duktigheter.

Hesekiel uttrycker detta så:

Jag skall ge er ett nytt hjärta och låta en ny ande komma in i er. Jag skall ta bort stenhjärtat ur er kropp och ge er ett hjärta av kött. Jag skall låta min Ande komma in i er och göra så att ni vandrar efter mina stadgar och håller mina lagar och följer dem. (Hes 36:25-27)

Lägg märke till detta. Herren vill inifrån hjälpa oss att leva hans liv. Den inre processen kommer i gång då vi förvandlas till hans avbilder, vi nyskapas att bli de roliga original som vi var ämnade att vara. Vi förvandlas, ja, men det händer något mer: Vi förhärligas av denna härlighet som kommer från Herren, Anden. (2 Kor 3:16-18). Herrens härlighet /:/ skall bli uppenbarad för oss

2. Markus berättar om härligheten på Hermons berg - Mark 9:1-13.

Jesus sade: ”Sannerligen, några av dem som står här skall inte möta döden förrän de har sett Guds rike komma med makt.”

Sex dagar senare tog Jesus med sig Petrus, Jakob och Johannes och gick med dem upp på ett högt berg, där de var ensamma. Där förvandlades han inför dem: hans kläder blev skinande vita, så vita som ingen blekning i världen kan göra några kläder. Och de såg både Mose och Elia som stod och talade med Jesus. Då sade Petrus till Jesus: ”Rabbi, det är bra att vi är med. Låt oss göra tre hyddor, en för dig, en för Mose och en för Elia.” Han visste inte vad han skulle säga, de var alldeles skräckslagna.

Då kom ett moln och sänkte sig över dem, och en röst hördes ur molnet: ”Detta är min älskade son. Lyssna till honom.” Och plötsligt, när de såg sig om, kunde de inte se någon annan där än Jesus.

När de gick ner från berget förbjöd han dem att berätta för någon vad de hade sett, innan Människosonen hade uppstått från de döda. De fäste sig vid orden och undrade sinsemellan vad som menades med att uppstå från de döda. Och de frågade honom: ”Varför säger de skriftlärdade att Elia först måste komma?” Han svarade: ”Visst kommer Elia först och återstå allt. Men varför står det då skrivet att Människosonen skall lida mycket och bli föraktad? Jag säger er: Elia har redan kommit, men med honom gjorde de som de ville som det står skrivet om honom.”

Vi får nu vara med om sju scener på Förklaringsberget. Scen 1:

”Sannerligen, några av dem som står här skall inte möta döden förrän de har sett Guds rike komma med makt.”

Så börjar Jesus dagens text.

Sex dagar tidigare hade Jesus undervisat lärjungarna om lärjungaskap och efterföljelse. De lyckliga människor, som var i kyrkan förra söndagen, fick höra om det. Sedan säger Jesus att några av dem som står här inte skall möta döden förrän de har sett Guds rike komma med makt.”

Det är inte den yttersta dagens händelser som åsyftas. Det är det som kommer att hända efter Påskens seger och Andens utgjutande på Pingst. Då kommer Guds rike med makt. 11 lärjungar sändes ut och blir miljarder lärjungar över hela världen.

Scen 2:

Sex dagar senare tog Jesus med sig Petrus, Jakob och Johannes och gick med dem upp på ett högt berg, där de var ensamma.

Jesus tar med sig dessa tre lärjungar upp på ett högt berg. Berget är förmodligen Hermons berg. Lukas säger att de gick dit för att be. Ensam med Jesus i bön! Det kan också vi få vara med om. Den helige Ander drar oss in där just nu.

Att klättra i berg kan vara både spännande och jobbigt. Men väl uppe, vilken fin utsikt! Vi får perspektiv på våra liv. Vi kommer loss från gamla vanor. Vi blir stilla inför Jesus. Börjar förstå vem han är. Vi anar hans härlighet.

Vi börjar också förstå vem vi själva är, när vi är i hans närhet. I hans ögon är vi juveler, ädelstenar, diamanter, pärlor. Lite oslipade kanske, men ändå ... Kom inte och säg att du är värdelös. Just för att du är så dyrbar i Guds ögon kom Jesus för att rädda dig. Du ju många andra makter och krafter som vill erövra dig. Men Jesus räddar. Hans ansikte lyser när han ser på oss. Han låter

kärlekens sol få juvelerna att glimma. Herrens härlighet /:/ skall bli uppenbarad för oss

Scen 3:

Där förvandlades han inför dem: hans kläder blev skinande vita, så vita som ingen blekning i världen kan göra några kläder.

Det händer något mer på berget där Jesus och lärjungarna är. De får se hur Jesus förvandlas inför dem. Lukas säger att det skedde medan han bad. Kan du ana hemligheten med bönen här? Det händer något medan du ber.

Markus säger att hans kläder blev skinande vita, så vita som inget tvättmedel i världen kan göra några kläder. Så hade de inte sett Jesus förut. Förut hade de sett honom i hans mänsklighet, de hade sett honom glad och ledsen, mätt och hungrig, öm och vred.

Men det fanns stunder, då de mitt i allt detta mänskliga hade fått se något mer, något som gjorde att Petrus utropade: Du är Messias, den levande Gudens son (Matt 16:16). Mitt i allt detta mänskliga såg de hans herrlighet. Men nu, nu på berget, var det mer än de någonsin varit med om. Jesus visar sig för ett kort ögonblick i sin gudomliga herrlighet. Ibland kan det vara så härligt för oss. I en vanlig högmässa ... i en bönestund ... vid en nattvardsgång ... himlen så närvarande. Det blixtrar till i ett ord. Herrens närvaro blir så stark.

Scen 4:

Och de såg både Mose och Elia som stod och talade med Jesus.

Jesus är inte ensam längre. Bredvid Jesus står Mose och Elia. Dessa tre, har det gemensamt att de inte har fått några gravar, som anhöriga kan gå till (5 Mos 34:6, 2 Kung 2:11, Matt 28:6). De talar om hans uttåg (exodus) ur världen, säger Lukas. Mose och Elia, lagen och profeterna, alla pekar fram mot Jesu försoning och om hans rättfärdighet (Rom 3:21). En gång talade Jesus om detta på vägen till Emmaus. Han gick igenom hela gamla Testamentet och berättade för dem, att det var en bok som talade om honom. De som hörde Jesus fick då brinnande hjärtan. Har ni varit med om det? Plötsligt blir dessa gestalter i Bibeln så levande, vi ser dem framför oss, vi hör dem tala. Det tänds till i oss. Det säger klick och det känns varmt inuti. Brann inte våra hjärtan när han talade med oss på vägen och öppnade Skrifterna för oss (Lukas 24:32 Fb). Vi anade Herrens härlighet & Herrens härlighet /:/ skall bli uppenbarad

för oss

Scen 5:

Då sade Petrus till Jesus: "Rabbi, det är bra att vi är med. Låt oss göra tre hyddor, en för dig, en för Mose och en för Elia." Han visste inte vad han skulle säga, de var alldeles skräckslagna.

När den impulsive Petrus ser hur Mose och Elia står där och samtalar med Jesus så brann det till i hans hjärta. Och det klack till i hans hjärna också. Han började ana något. Den högtid då man särskilt talade med varandra om Mose och Elia var ju Lövhuddohögtiden. Man inte bara talade då om dem. Man umgicks med dem. Deras närvaro var så levande i måltider och samtal. Lövhuddohögtiden var den största och gladaste högtiden under hela året. Man dansade och sjöng. Prästerna spelade trumpet och den tusenhövdade manskören sjöng med många decibel. Man öste vatten med fröjd ur frälsningens källor och glädje från Jerusalem hördes vida omkring berättas det om Lövhuddofesten på Nehemjas tid (läs Nehemja 8:13-18).

Och när Petrus nu såg att Mose och Elia och Jesus Messias var på samma plats, ja, då förstod Petrus. Nu måste Lövhuddofesten vara inne, och då måste man ju bygga lövhyddor. Därför utropar Petrus: Herre, det är bra att vi är med. Om du vill skall jag göra hyddor här, en för dig, en för Mose och en för Elia.

Lägg märke till att Petrus inte tänkte bygga hydda åt sig själv. Han sa inte: Här är ljuvligt. Här vill jag stanna kvar. Här är oss gott att vara. Kan jag inte få slå upp mitt tält här.

Det är ju så vi tänker. Vi stannar i ljuvliga känslor och upplevelser. Här är oss gott att vara. Nej: det är bra att vi är med. Kan det vara så att när vi lever nära Jesus tappar vi den äckliga koncentrationen kring oss själva.

Men denna lövhuddofest var det inte bara jubel och dans och lovsång. Petrus visste inte vad han skulle säga. Och Petrus och de andra var alldeles skräckslagna. Mötet med Herrens härlighet kan tydligen vara alldeles omtumlande.

Scen 6:

Då kom ett moln och sänkte sig över dem, och en röst hördes ur molnet: ”Detta är min älskade son. Lyssna till honom.” Och plötsligt, när de såg sig om, kunde de inte se någon annan där än Jesus.

Men det är inte bara Mose och Elia som talar på berget. Ett lysande moln kommer över dem. Molnet är tecknet på Guds närvaro. Längre fram skulle dessa lärjungar se hur ett moln tar bort Jesus på himmelfärdsdagen. Och budskapet då var att Jesus gick från vår värld och in i Guds värld. Nu ser de ett moln över Jesus. Och ur molnet kommer en röst. Det är den himmelske Fadern som pekar på Jesus och säger: Detta är min älskade son, han är min utvalde. Lyssna till honom.

Samma ord som sades vid dopet i Jordan, sågs här. Fadern upprepar sig därför att han menar att det är så viktigt att du förstår vad du har i honom. ”Glöm inte alldeles bort vad du har” (Sv Psalm 572)

Fadern säger här tre ting om Jesus:

1. Jesus är Kung: Han är min son. Citat från Psaltaren 2:6-7, som handlar om sonen som krönes till kung. Det betyder: Han är DIN KUNG och som vill leda dig in i sitt rike och ta hand om dig.

2. Jesus är Präst: han är min älskade min utvalde. Citat från Jesaja 42:1, min utvalde, som jag har kär. Jesaja sjunger om Herrens tjänare, som Gud utvalt att vara prästen som frambär sig själv till offer för världens synd. Det betyder: Jesus är DIN PRÄST som offerar sig för dig och därför kan lösa dig från dina synder.

3. Han är Profet: Lyssna till honom. Citat från 5 Mos: 18:15, jfr Joh 6:14.

Det betyder: Jesus är DIN PROFET, som du får lyssna till och är din vägvisare till livet (Apg 3:15).

Enligt Matteus står det att Jesus gick fram till de skräckslagna lärjungarna och rörde vid dem och sade: Stig upp och var inte rädda (Matt. 17:1-8).

Och plötsligt, när de såg sig om, kunde de inte se någon annan där än Jesus.

De såg inte Mose, inte Elia, inte idolerna, inte maktmänniskorna, som gör dig så rädd, inte alla dem som du förankrat ditt liv vid. De kunde inte se någon annan där än Jesus.

Jag hittar grundtryggheten i Jesus. Han är min Herre. Jesus vill röra vid oss, ge var och en en personlig beröring.

Scen 7:

När de gick ner från berget förbjöd han dem att berätta för någon vad de hade sett, innan Människosonen hade uppstått från de döda. De fäste sig vid orden och undrade sinsemellan vad som menades med att uppstå från de döda. Och de frågade honom: ”Varför säger de skrifflärda att Elia först måste komma?” Han svarade: ”Visst kommer Elia först och återstår allt. Men varför står det då skrivet att Människosonen skall lida mycket och bli föraktad? Jag säger er: Elia har redan kommit, men med honom gjorde de som de ville som det står skrivet om honom.”

Vi får inte stanna på våra förklaringsberg. På berget växer inget. Man måste komma ner i dalen, ner i vår vardagsvärld. Men från härliga möten, tar vi med oss fröpåsar med många ordfrön. Dem ska vi bädda ner i vår vardagsvärlds mylla.

Jesus och vi går nu ned från berget. Vi får fortsätta kontakten med Jesus. Vi får komma med våra frågor och vårt grubbel. Vi fördjupas i vår syn på vem Jesus är och varför Människosonen skall lida mycket och bli föraktad.

Nedanför förklaringsberget väntar sedan en fader med ett sjukt barn på Jesus. Nedanför vårt förklaringsberg väntar människor med problem, människor som inte mår bra och som vi ofta inte klarar av.

Jesus säger: följ mig. Jesus går före till den plats där vi bor. Där vill han låta oss upptäcka hans närvaro på ett nytt sätt. Han tänker ljus i mörkret. Han kallar oss att vara med om att lida fram himmelens liv på jorden. Och han frågar oss: Vill ni va med?

Vi svarar: Ja, vi vill. Och vi säger: Jesus, det är bra att du är med!

Då händer det något också i vår vardag: Herrens härlighet /:/ skall bli uppenbarad för oss

Du Ordbrukare! Svare nu på denna fråga: Hur blir Herrens härlighet uppenbarad för oss?